

Datum van
inontvangstneming

:

28/02/2013

Zaak C-35/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

24 januari 2013

Verwijzende rechter:

Corte suprema di cassazione

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 december 2012

Verzoekende partijen:

ASS.I.CA. - Associazione Industriali delle Carni

Krafts Foods Italia SpA

Verwerende partijen:

Associazione fra produttori per la tutela del salame Felino

La Felinese Salumi SpA

Salumificio Monpiù Srl

Salumi Boschi F.lli SpA

Gualerzi SpA

Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc

Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc

Boschi Cav. Umberto SpA

Fereoli Mario & Figlio Snc

Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini

Fereoli Gino & Figlio Snc

Ronchei Srl

Salumificio B.R.B. Snc

Interlocutoire beschikking van de Corte suprema di cassazione (Eerste civiele kamer) (omissis) op het beroep in cassatie nr. 14 518-2006 van ASS.I.CA. - Associazione Industriali delle Carni (omissis) en Kraft Foods Italia SpA (omissis), verzoeksters in cassatie, tegen de Associazione fra produttori per la tutela del salame Felino (omissis), La Felinese Salumi SpA (omissis), Salumificio Monpiù Srl (omissis), Salumi Boschi F.lli SpA (omissis), Gualerzi SpA (omissis), Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc (omissis), Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc (omissis), Boschi Cav. Umberto SpA (omissis), Fereoli Mario & Figlio Snc (omissis), Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini (omissis), Fereoli Gino & Figlio Snc (omissis), Ronchei Srl (omissis), verweersters in cassatie, en Salumificio B.R.B. Snc, niet verschenen, tegen arrest nr. 34/2006 van de Corte d'appello di Bologna, neergelegd op 12 januari 2006.

(omissis) [nationale procedure en standaardformules]

Bij dagvaarding van 30 januari 1998 heeft de Associazione per la tutela del salame Felino Kraft Jacobs Suscard SpA (nu Kraft Food SpA) voor het Tribunale di Parma gedaagd, met het betoog dat verweerster onder de merknaam Invernizzi een als „salame felino” (salami uit Felino) of „salame tipo felino” (salami bereid op de wijze van salami uit Felino) aangeduide salamisoort op de markt heeft gebracht. Met deze in Cremona vervaardigde salami heeft verweerster het recht op de oorsprongsbenaming voor uitsluitend het grondgebied van Parma, waarin de gemeente Felino zich bevindt, geschonden. Dit recht behoort toe aan (omissis) verzoekster en aan haar leden.

Kraft heeft verweer gevoerd. Alle leden van de voornoemde vereniging hebben zich gevoegd aan de zijde van verzoekster.

De Associazione Industriali delle Carni heeft zich gevoegd aan de zijde van Kraft.

Het Tribunale di Parma heeft de vorderingen toegewezen en daarbij inzonderheid de actieve procesbevoegdheid van verzoekster en alle interveniëntes vastgesteld. Vervolgens heeft het geoordeeld dat verzoekster weliswaar geen profijt had van de bescherming van verordening (EEG) nr. 2081/1992, maar volgens het bepaalde in artikel 31 van decreto legislativo (wetsdecreet; hierna: „d.lgs.”) nr. [198]/1996 kon haar recht om willekeurig gebruik van de betrokken oorsprongsbenaming niet enkel worden gekoppeld aan een registratie (omissis) [of] een andere formaliteit. Voor de bescherming die door de nationale regeling wordt geboden, was volgens het Tribunale enkel de onbestreden omstandigheid relevant dat het betrokken product afkomstig is uit de gemeente Felino en dus het grondgebied van de provincie Parma, en dat het product als zodanig „faam” had onder consumenten. De kenmerken ervan waren namelijk mede te danken aan de bijzondere microflora

in de geografische omgeving. Daar niet relevant is dat deze benaming niet op Europees niveau is geregistreerd, leverde de handelwijze van Kraft krachtens artikel 31 van het voornoemde d.lgs. ook een geval van oneerlijke mededinging op.

Daarop zijn de in het ongelijk gestelde partijen in hoger beroep gegaan. De oorspronkelijke verzoekster en een deel van de interveniëntes hebben verweer gevoerd.

De Corte d'appello di Bologna verwierp de hogere voorzieningen en wees er in haar motivering om te beginnen op dat een verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof van Justitie EG niet noodzakelijk was. De Corte d'appello oordeelde namelijk dat strijd tussen de nationale regeling van d.lgs. nr. 198/1996 en verordening (EEG) nr. 2081/1992 in abstracto weliswaar denkbaar is – op het vlak van het juridische gewicht van de communautaire registratie van een geografische benaming – maar deze strijd in concreto kan worden opgelost en de twee regelingen naast elkaar kunnen bestaan. Volgens de Corte d'appello di Bologna is de in de verordening bedoelde registratie namelijk enkel noodzakelijk „om in elke lidstaat te worden beschermd” en dus om op communautair niveau te worden erkend.

De feitenrechter heeft de door rekwirantes aangevoerde omstandigheid onderzocht dat het Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (ministerie van Land- en Bosbouw) heeft voorgesteld de beschermde aanduiding „salame felino” en „salame tipo felino” te erkennen. Dit voorstel is voorwerp van een beroep bij het Tribunale amministrativo regionale Emilia Romagna, die een schorsingsmaatregel heeft toegekend die door de Consiglio di Stato is herroepen. De Corte d'appello wees erop dat het verwerkingsgebied van het product door de bestuurlijke autoriteit was uitgebreid en merkte op dat zij niet op de hoogte was van de redenen voor deze uitbreiding, maar uit die beschikking van het ministerie in dit stadium geen enkel beoordelingselement kon halen dat voor de beslechting van het onderzochte geschil van nut zou kunnen zijn.

Tot slot bekrachtigde de rechter van tweede aanleg de reconstructie van het Tribunale di Parma met betrekking tot de zelfstandige vraag van de oneerlijke mededinging en sloot hij uit dat Kraft het toponiem te goeder trouw had gebruikt. In dat verband heeft hij onderkend dat de Associazione Industriali delle Carni, verzoekster in deze instantie, zich niet integer heeft opgesteld. De Associazione Industriali delle Carni en Kraft Food Italia hebben tegen dit arrest beroep in cassatie ingesteld. Allereerst betogen zij dat (omissis) krachtens artikel 234 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie een verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof van Justitie van de EG moet worden voorgelegd.

In het licht van het bovenstaande overweegt de Corte di cassazione:

De prejudiciële vraag die moet worden beantwoord is of in geval van de geografische benaming „salame felino” (enkel) de nationale regeling van artikel 31 van d.lgs. nr. 198/1996 toepassing vindt, waarin bescherming is gekoppeld aan het feit dat de geografische aanduiding wordt gebruikt om een product te omschrijven dat uit het betrokken gebied afkomstig is en waarvan de kwaliteiten, faam of kenmerken uitsluitend en wezenlijk te danken zijn aan de geografische omgeving van oorsprong [...] of ook aan het stelsel van verordening (E[E]G) nr. 2081/1992, die als voorwaarde voor bescherming stelt dat de benaming of aanduiding in kwestie op communautair niveau wordt geregistreerd.

De Corte d’appello di Bologna, die een verschil tussen de twee stelsels vaststelde, is tot de slotsom gekomen dat deze twee naast elkaar bestaan en er derhalve geen strijd tussen deze regelingen is. Een verzoek om een prejudiciële beslissing zou dus geen zin hebben.

Niettemin merkt de Corte di cassazione op dat de veronderstelling van de feitenrechter berust op het oordeel van het Tribunale di Parma – dat hij heeft overgenomen – dat de bescherming van een oorsprongsbenaming zoals in casu in geding in beginsel niet kan afhangen van een formele registratie. Dat lijkt de voornoemde verordening haar werking te ontnemen en is hoe dan ook de slotsom van een redenering waarvan betwistbaar is of zij een vraag van gemeenschapsrecht beantwoordt. Deze vraag is door de gemeenschapsrechter niet beantwoord bij het arrest van het Hof van Justitie [van 10 september 2009,] Alberto Severi/Regione Emilia Romagna, C-446/07, waarin de Associazione fra produttori per la tutela del salame Felino heeft geïntervenieerd (omissis) [het vonnis is bij het dossier gevoegd].

Het lijkt er inderdaad op dat het oordeel van de feitenrechter ertoe leidt, of ertoe kan leiden, dat een nationaal voorschrift op een nationale markt voorrang heeft boven het gemeenschapsvoorschrift, en zich derhalve een nationale regeling voorstelt die ook in abstracto afwijkt van de regeling die geldt voor het product wanneer het in andere lidstaten op de markt wordt gebracht. Naar het oordeel van het Hof leidt dat tot een gebrek aan samenhang tussen de betrokken nationale regeling en het harmonisatiestreven dat aan de aangehaalde communautaire verordening ten grondslag ligt. Het eerder genoemde arrest C-466/07 legt de artikelen 3, lid 1, en 13, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2081/19[9]2 uit en oordeelt dus over de vraag of de oorsprongsbenaming een soortnaam is en of hiervoor een vermoeden kan gelden, over de bevoegdheid van de nationale rechter vast te stellen of een gemiddelde consument mogelijk wordt misleid door een benaming die geografische eigennamen bevat, en over de vraag of de producent te goeder trouw is, maar lost het probleem van de samenhang tussen de regelingen niet op. Aangezien de Corte di cassazione in laatste aanleg oordeelt, dient (omissis) krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende vraag aan het Hof van Justitie EG te worden voorgelegd:

a) Moet artikel 2 van verordening nr. 2081/1992 aldus worden uitgelegd dat een vereniging van producenten geen aanspraak kan maken op een uitsluitend recht om binnen de Gemeenschap gebruik te maken van een geografische oorsprongsbenaming die op het grondgebied van een lidstaat wordt gebruikt om een bepaald type salami aan te duiden, zonder dat zij tevoren van deze lidstaat een bindende beschikking heeft verkregen waarin is aangegeven wat de grenzen van het geografische productiegebied zijn, hoe de salami wordt geproduceerd en aan welke vereisten producenten eventueel moeten voldoen om de benaming te mogen gebruiken?

b) Welke regeling is in de gemeenschappelijke markt en in een lidstaat van toepassing op een geografische benaming die niet geregistreerd is, in het licht van de bepalingen van verordening nr. 2081/1992?

(omissis) De behandeling van de zaak wordt geschorst.

DICTUM

De Corte di cassazione verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 295 Codice di procedura civile (Italiaans wetboek van burgerlijke rechtsvordering) om een prejudiciële beslissing over de aangegeven vragen.
(omissis)

(omissis) Rome, 13 december 2012

(omissis) [nationale procedure] (omissis)

(omissis) [schorsing van de behandeling van de zaak en toezending van het dossier aan het Hof van Justitie]